

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 201/04-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Romana Kezmana, bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. J. S., B., vo veci porušenia jeho základných práv upravených v čl. 19 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 21 ods. 3 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 205/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Romana Kezmana o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 23. júna 2004 doručené podanie Ing. Romana Kezmana, bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. S., B., označené ako „*Ústavná sťažnosť na porušenie základných práv a slobôd fyzickej osoby*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že smeruje proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 Co 205/03 z 2. marca 2004 (ďalej len „krajský súd“ a „rozsudok krajského súdu“), ktorým podľa sťažovateľa bolo porušené jeho základné právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), právo vlastníť majetok podľa čl.

20 ods. 1 ústavy, právo domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na nezasahovanie do nedotknuteľnosti obydlia podľa čl. 21 ods. 3 ústavy.

Z obsahu sťažnosti a príloh vyplýva, že sťažovateľ 15. novembra 1999 podal Okresnému súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) žalobu o vypratanie nehnuteľnosti. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 7 C 445/99 zo 17. februára 2003 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) návrh zamietol. Sťažovateľ 14. apríla 2003 podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie. Rozsudkom krajského súdu bol napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdený, čím podľa sťažovateľa boli porušené jeho označené základné práva a slobody.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada ústavný súd, aby vydal tento nález:

„Krajský súd v Bratislave rozsudkom 5 Co 205/03 zo dňa 2. 3. 2004, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. 7 C 445/99-88 zo dňa 17. 2. 2003 vo výroku zamietajúcom žalobný návrh sťažovateľa na vypratanie nehnuteľnosti – štvorizbového bytu č. 13 na 1. poschodí v Bratislave na Šándorovej 9 bez náhrady do 15 dní od právnej moci rozsudku, porušil jeho základné práva zaručené v čl. 19 ods. 2, 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 21 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného

súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na svojom neverejnom zasadnutí, pričom zisťoval, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 tohto zákona. Podľa uvedeného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o nich dozvedieť.

Ústavný súd preskúmaním spisu okresného súdu sp. zn. 7 C 445/99 zistil, že napadnutý rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 6. apríla 2004.

Keďže konanie vedené na okresnom súde vo veci sp. zn. 7 C 445/99 bolo právoplatne skončené napadnutým rozsudkom krajského súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť 6. apríla 2004, a keďže sťažnosť sťažovateľa namietajúca rozsudok krajského súdu bola doručená ústavnému súde až 23. júna 2004, bolo ju potrebné odmietnuť ako podanú oneskorene už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2004